

Bijbels perspectief

Woord van de week

Johannes 10:27-29

Mijn schapen horen naar mijn stem en Ik ken ze en zij volgen Mij, en Ik geef hun eeuwig leven en zij zullen voorzeker niet verloren gaan in eeuwigheid en niemand zal ze uit mijn hand roven. Wat mijn Vader Mij gegeven heeft, gaat alles te boven en niemand kan iets roven uit de hand mijns Vaders.

Duidelijker kan het toch eigenlijk niet, vindt u wel? Als immers ergens de gedachte bevestigd wordt dat behoud een vast en zekere zaak is, dan toch wel in de glasheldere woorden van Gods Zoon zelf, Jezus. Zegt Hij niet, zonder enige voorbehoud, dat het volstrekt onmogelijk is om uit zijn hand en die van de Vader geroofd te worden?! Het is om die reden dat deze tekstverzen de eerste zijn die worden aangehaald om het absolute gelijk van de stelling 'eens behouden altijd behouden' kracht bij te zetten. En wie durft er tegen Jezus, God zelf, in te gaan? Ik zeker niet! En toch...

Wat moet je met bijvoorbeeld Hebrëen 6, waar in het vierde tot en met zesde vers wel degelijk naar voren komt, dat je het behoud kunt verliezen: '...het is onmogelijk, degenen, die eens verlicht zijn geweest, van de hemelse gave genoten hebben en deel gekregen hebben aan de heilige Geest, en het goede woord Gods en de krachten der toekomstige eeuw gesmaakt hebben, en daarna afgefallen zijn, weder opnieuw tot bekering te brengen, daar zij wat hen betreft de Zoon van God opnieuw kruisigen en tot een bespottig maken.' Je moet je wel in heel merkwaardige exegetische bochten wringen om er iets anders in te lezen dan de mogelijkheid van het verlies van behoud! Een hier voor zich sprekend voorbeeld is Demas, een medewerker van nota bene Paulus. Lees voor u zelf eens Colossenzen 4:14 en Filémon vers 24 daar wordt hij in één adem genoemd met niet de eerste de beste van Paulus' medewerkers. En toch lezen we in 2 Timotheüs 4:10 de pijnlijke woorden: 'Want Demas heeft mij uit liefde voor de tegenwoordige wereld verlaten'. Is het om het pijnlijke van een realiteit als deze dat Paulus in 2 Corinthiërs 6:1 waarschuwt: 'Maar als medewerkers (Gods) vermanen wij u ook de genade Gods niet te vergeefs te ontvangen'? Kortom, tegenover het door Jezus omschreven 'onmogelijke' om het behoud te kunnen verliezen lijkt het uitgesproken 'onmogelijk' van de schrijver van het zesde hoofdstuk van de Hebrëenbrief te staan. De laatste zal toch zeker door Gods Geest geleid zijn toen hij deze verzen schreef? Hoe deze schijnbare tegenstrijdigheid dan te verklaren? Is iemand als Demas dan misschien nooit *echt* wedergeboren geweest (een gedachte die je nogal eens hoort opperen)?

Het is absoluut onmogelijk dat iemand die de Here Jezus toebehoort uit diens hand en uit die van de Vader kan worden geroofd (denk aan Lucas 22:31) - punt uit! Maar..., *wij kunnen zelf wel degelijk uit Gods hand weggelopen!* Het is in die context dat Paulus waarschuwt: 'Wie meent te staan, zie toe, dat hij niet valle' (1 Cor. 10:12). De verleidingen van de wereld en het vlees zijn immer talloos. Wie bedreigt, zeker vandaag, de liefde voor de wereld niet? Daarom: niet ik maar Christus leeft in mij. Dan is behoud wis en waarachtig.

Gebed

Hoeveel van hen die zich kinderen van U noemen Hemelse Vader, leven vanuit de volslagen on-Bijbelse gedachte: 'eens behouden altijd behouden' en hebben ten diepste geen enkel besef van wat Uw Zoon waarschuwend aangaf: dat de poort nauw is en de weg smal... en Uw apostelen onderstreepten door er op te wijzen dat we onze behoudenis moeten bewerken met vreze en beven. Hoeveel ruimte wordt nog aan U gegeven Heilige Geest om te overtuigen van zonde, gerechtigheid, en oordeel. Hoevelen zijn met een ingebeelde hemel uiteindelijk zo op weg naar de hel! O Hemelse Vader schudt Uw gemeente wakker! Doe het besef doordringen dat je wel degelijk zelf uit Uw hand kunt weggelopen, en mogelijk al weggelopen bent! En geldt dat niet juist voor hen die Uw Woord in deze tijd op mensenmaat versnijden en vooral ethisch zelf de grenzen bepalen en daarmee Uw Zoon opnieuw kruisigen. Schenk genade drie-enig God en laat ons juist nu heel bewust kiezen: niet IK maar Christus leeft in mij en zo ik voor Hem. In Hem alleen is mijn roem, amen.